

Arrest

nr. 217 805 van 28 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u Pashtou van origine. U bent afkomstig uit het dorp Khanjar, gelegen in het district Hesarak in de provincie Nangarhar. U bent soenniet.

Ongeveer een jaar geleden toen u zorgde voor de schapen zag u rode kabels liggen op de weg dichtbij een checkpoint. U ging naar het checkpoint en informeerde de bewakers over wat u gezien had. De politie zag dat het een bom was en nam het mee.

Iemand bracht de taliban op de hoogte dat u de autoriteiten had verwittigd en leden van de taliban kwamen naar uw huis. Ze namen u mee en hielden u één dag bij hen. Uw moeder ging naar de maliks van het dorp en zij konden u vrij krijgen. De taliban attesteerde in een brief wat er gebeurd was.

Ongeveer vijftien dagen later was er opnieuw een bom die door de arbaki's werd gevonden. De taliban beschuldigde u ervan de autoriteiten op de hoogte te brengen. U ging met uw moeder naar uw zus in het naburige dorp Sehaw, waar u drie dagen bleef. Uw moeder keerde terug naar huis en de taliban kwam opnieuw. Ze vroegen naar u, maar ze zei dat u niet thuis was. Ongeveer een uur later kwamen ze opnieuw langs op zoek naar u.

De volgende dag bracht uw moeder uw zus hiervan op de hoogte. Uw schoonbroer regelde uw reis en in de zomer van 2017 verliet u Afghanistan. Na een reis van ongeveer zes maanden kwam u aan in België op 18 december 2017. Op 20 december 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Op 2 augustus 2018 legde u via uw advocaat een kopie van uw taskara, een kopie van een brief van de taliban en een kopie van de enveloppe waarin u deze documenten heeft ontvangen neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd,

achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Allereerst moet worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid werd aangetast. U verklaarde bij aankomst in België 16 jaar oud te zijn. Uw taskara is volgens u het bewijs hiervan (CGVS, p. 4). U legde enkel een kopie neer van uw taskara, waarvan de authenticiteit onmogelijk valt na te gaan. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Nog verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nooit een taskara te hebben gehad (zie verklaring DVZ, p. 9). Dat u wel een kopie neerlegt van een document dat u zegt nooit te hebben gehad, doet eens te meer afbreuk aan de bewijswaarde van het stuk dat u overmaakt. Uw verklaringen over uw leeftijd en de kopie van uw taskara kunnen bijgevolg niet opwegen tegen de resultaten van het leeftijdsonderzoek waaruit bleek dat u minstens 18 jaar en waarschijnlijk zelfs 20 jaar oud bent. Het CGVS moet dus besluiten dat u bedrieglijke verklaringen aflegt over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd. Dit element tast uw algemene geloofwaardigheid aan.

Vervolgens verklaarde u te hebben gezorgd voor de schapen van uw familie (CGVS, p. 9). U weet echter niet welk ras de schapen hebben, u weet enkel dat er zwarte en witte schapen zijn (CGVS, p. 7). De vraag werd verduidelijkt door te vragen naar het type schapen, waarop u antwoordde dat er mannelijke en vrouwelijke schapen waren (CGVS, p. 7). Ten slotte werd de vraag uitgebreid door te vragen naar verschillende schapen in Afghanistan, waarop u herhaalde dat er zwarte, witte en gemengde schapen zijn (CGVS, p. 7). Dit antwoord is te oppervlakkig om het CGVS ervan te overtuigen dat u uw tijd doorbracht met het zorgen voor de schapen. Het CGVS beschikt immers over informatie dat er verschillende schapenrassen voorkomen in Afghanistan, waaronder Ghaljai en Arabi (zie administratief dossier). Daarnaast geeft u foutieve informatie over de duur van de dracht bij schapen. Volgens u bedraagt die tien maanden, maar volgens informatie waarover het CGVS beschikt is een schaap slechts vijf maanden drachtig (zie administratief dossier). U kan wel correcte informatie verschaffen over de ziekte 'tabak' (CGVS, p. 8-9). Als uw voornaamste taak in het huishouden het zorgen voor de schapen was, dan zou u correcte basisinformatie – in het bijzonder over het ras en de dracht – moeten kunnen geven. Dat u hierin niet slaagt, wijst erop dat u deze taken niet uitvoerde. U legt met andere woorden bedrieglijke verklaringen af over uw profiel als herder. Zo wordt uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnd.

Wat uw reisweg betreft verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u zes maanden reisde van Afghanistan naar België (CGVS, p. 30). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ beweerde u echter dat u drie maanden onderweg was (zie verklaring DVZ, p. 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat het moeilijk is om hier te geraken in die tijd, u zei dat u één maand in de gevangenis was, en vijf maanden onderweg (CGVS, p. 30). Bovendien had u tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van de Dublinprocedure verklaard dat u twee maanden onderweg was (zie document Dublinprocedure, p. 3). U past uw verklaringen betreffende de reisduur steeds aan wanneer u ernaar gevraagd wordt. Er kan echter worden verwacht dat u een correcte inschatting kan maken van de duur van uw reis, en dat uw verklaringen daaromtrent coherent zijn. Dat u hier niet in slaagt, tast uw algemene geloofwaardigheid verder aan.

Voorts verklaarde u dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende in een ander land (CGVS, p. 30). U verklaarde dat uw vingerafdrukken werden genomen in Griekenland, maar tijdens uw persoonlijk onderhoud bij de DVZ zei u dat dit geen verzoek om internationale bescherming was (CGVS,

p. 30; zie verklaring DVZ, p. 8). Geconfronteerd met de informatie van het CGVS waaruit blijkt dat u wel een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland, antwoordde u dat u gedwongen werd om uw vingerafdrukken te geven en dat u niet werd vrijgelaten voor u een interview aflegde (CGVS, p. 30). Dat u uw verklaringen aanpast nadat u geconfronteerd wordt, zet uw algemene geloofwaardigheid eens te meer op de helling. Dit is in het bijzonder het geval omdat u verklaarde dat u tijdens het interview in Griekenland 'alles fout' heeft gezegd (CGVS, p. 30). Aangezien u reeds in het verleden autoriteiten heeft misleid, is het mogelijk dat u dit opnieuw zal doen indien u gelooft dat dit een positief effect zal hebben op het resultaat. Dit element moet worden meegenomen in de beoordeling van uw algemene geloofwaardigheid, welke hierdoor wordt afgezwakt.

Daarnaast verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ dat uw zus momenteel verblijft in Jalalabad (zie verklaring DVZ, p. 7). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u daarentegen dat uw zus in Sehaw in het district Hesarak woonde (CGVS, p. 10). Hiermee geconfronteerd ontkende u dat ze in Jalalabad woonde (CGVS, p. 10). U zei dat u het niet heeft gezegd en dat het misschien fout begrepen werd (CGVS, p. 10). Dit antwoord is geen afdoende verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheid. Zo wordt niet alleen uw algemene geloofwaardigheid verder aangetast, maar wekt u de indruk dat u geen zicht wil geven op uw familiaal netwerk.

Ten slotte verklaarde u tijdens uw registratie in Griekenland dat een oom langs moederszijde woont in België (zie document Grieks ministerie van migratiebeleid, p. 2). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat uw (enige) oom langs moederszijde reeds lange tijd overleden is (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met uw verklaringen afgelegd in Griekenland zei u deze verklaring niet waar is, dat ze u dwongen vingerafdrukken te geven en dat u wilde vrijgelaten worden (CGVS, p. 12). Deze vaststelling doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Uw aangetaste algemene geloofwaardigheid heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden gehecht.

Wat betreft uw verklaringen over uw herkomst werd het volgende vastgesteld. U heeft een povere geografische kennis van de regio waar u zegt te hebben verbleven. U kent slechts drie dorpen in de buurt van uw eigen dorp, namelijk Lajghar, Sehaw en Jokan (CGVS, p. 5). Gevraagd naar nog andere dorpen, noemt u het districtscentrum en de bazaar, en herhaalt u de drie dorpen die u eerder noemde (CGVS, p. 5-6). U verklaarde enkel deze dorpen te kennen, en u zei dat u nergens anders naartoe ging (CGVS, p. 6). Later beweerde u dat Jokan in het district Khogyani ligt, niet in het district Hesarak (CGVS, p. 15). De dorpen Sehaw en Lajghar liggen volgens de kaarten inderdaad in de buurt van uw dorp (zie administratief dossier). Er zijn echter nog andere dorpen die op dezelfde afstand van uw dorp liggen, maar die u niet kent, zoals Dageyan en Darana Khail (CGVS, p. 6; zie administratief dossier). Ook andere dorpen in de buurt, met name Ghondi Kalay, Gad Khail, Rajgar Ya Durani, Ganja Khail en Nargusay kende u niet (CGVS, p. 6). Gevraagd naar de reden waarom u deze dorpen niet kende, verklaarde u dat u er niet naartoe ging, en dat u zo jong was dat u maar één keer ging [naar het districtscentrum] (CGVS, p. 7). Het is inderdaad mogelijk dat u slechts één keer naar het districtscentrum ging, maar dit verklaart niet waarom u niet meer dorpen in de directe omgeving van uw dorp kent, zelfs niet bij naam. De verwijzing naar uw jeugdige leeftijd kan evenmin een verklaring bieden, gezien hierboven blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw leeftijd. De vraag werd herhaald, maar dit keer werd gepolst of u van andere dorpen had gehoord, waarbij u werd aangespoord om goed na te denken. U verklaarde toen dat u hoorde over Miagan en Dubai, en dat deze dorpen dicht bij het districtscentrum liggen (CGVS, p. 14), wat correct is voor Dubai (Dobi), maar niet voor Miagan.

Bovendien kan u het districtscentrum niet situeren ten opzichte van uw dorp. Zo beweerde u dat het districtshuis aan de rechterkant van uw dorp ligt (CGVS, p. 14). De vraag verduidelijkt en gevraagd waar het districtscentrum ligt indien u kijkt naar de zonsopgang, verklaarde u dat het aan de rechterkant ligt (CGVS, p. 14). Uit de kaarten waarover het CGVS beschikt blijkt dat het, indien u kijkt naar de zonsopgang, achter uw dorp zou liggen (zie administratief dossier).

Uw gebrekkige geografische kennis van de onmiddellijke omgeving van het dorp waar u zegt gewoond te hebben, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in Khanjar woonde. Dat u Sehaw en Lajghar wel kan situeren, en uiteindelijk nog twee andere dorpen bij naam weet te noemen volstaat niet om aannemelijk te maken dat u in Khanjar dorp woonde. Deze informatie kan immers gemakkelijk worden ingestudeerd. Indien u werkelijk in Khanjar zou hebben gewoond, mag verwacht worden dat u meer weten zou over de directe omgeving rondom het dorp. Deze elementen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid over uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst.

Naast uw directe omgeving, bent u evenmin op de hoogte van de geografie rondom uw district. U kent slechts twee andere districten in de provincie Nangarhar, namelijk Sherzad en Khogyani (CGVS, p. 15). Dat u enkel deze twee districten zou kennen, is niet onaannemelijk gelet op het feit dat deze aan uw district grenzen (zie administratief dossier). Dat u daarentegen niet zou weten welke andere provincies aan het district Hesarak zou grenzen, is niet aannemelijk (CGVS, p. 15). Uit de kaarten die het CGVS

ter beschikking heeft blijkt immers dat Hesarak een lange gemeenschappelijke grens heeft met de provincies Kabul en Logar (zie administratief dossier). Dit element trekt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst verder in twijfel.

Dat u niets zou weten over uw regio is volgens uw verklaring te wijten aan het feit dat u nooit buiten uw dorp kwam (CGVS, p. 9). U zegt u de eerste keer uw dorp verliet toen u naar België kwam (CGVS, p. 9). Dit strookt echter niet met uw eerdere verklaringen. Zo verklaarde u dat u een keer naar het districtscentrum ging (CGVS, p. 6) en dat u uw zus één keer per maand bezocht in Sehaw (CGVS, p. 9-10). De bewering dat u nooit uw dorp verliet gaat bijgevolg niet op. Aangezien u één keer per maand uw dorp verliet, kan er verwacht worden dat u meer zou kunnen vertellen over de regio waar u woonde. Dat u dit niet kan, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw herkomst.

Gepolst naar klinieken of ziekenhuizen die in uw regio liggen, verklaarde u dat er een kliniek is dicht bij het districtscentrum, maar u bent niet op de hoogte van een andere kliniek in uw regio (CGVS, p. 15-16). Uit de lijst van actieve gezondheidsinstellingen in november 2014 van het Afghaans ministerie voor gezondheidszorg blijkt echter dat er in Sehaw ook een kliniek is (zie administratief dossier). Geconfronteerd met deze informatie beweerde u dat er misschien een kliniek is, maar dat u het niet zag (CGVS, p. 16). Aangezien uw zus volgens uw verklaringen in Sehaw woont en u haar één keer per maand bezocht, is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van de kliniek in dat dorp. Dit zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst verder op de helling.

Voorts slaagde u er niet in om informatie te geven over de bekende personen die uit uw regio komen. U verklaarde de districtschef, Abdul Khaliq, bij naam te kennen (CGVS, p. 18). Het klopt dat Abdul Khaliq lange tijd districtschef was in Hesarak district, maar tijdens de periode dat u in Hesarak verbleef, meer bepaald in 2016, was Malako Khan de districtschef van Hesarak (zie administratief dossier). Gezien u pas in de zomer of in het najaar van 2017 uit Hesarak zegt te zijn vertrokken, zou u hiervan op de hoogte moeten zijn. Dat u dat niet bent, kan erop wijzen dat u het district al eerder heeft verlaten dan u wil doen uitschijnen. Bovendien bent u niet op de hoogte van incidenten waarbij Abdul Khaliq betrokken was. U beweerde dat het districtscentrum "altijd" aangevallen wordt, maar dat u niet weet over een incident (CGVS, p. 19). Meer specifiek gevraagd naar een incident waarbij Abdul Khaliq gewond werd, zei u dat er u niet over wist (CGVS, p. 19). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Abdul Khaliq het slachtoffer was bij een zelfmoordaanslag (zie administratief dossier). Indien u werkelijk in Hesarak district verbleef, dan kan verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van dit incident gelet op de belangrijke functie die een districtschef vervult binnen de Afghaanse gemeenschap. Dat dit niet het geval is, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst.

Verder vermeldde u de namen van enkele talibancommandanten, namelijk Lal Mohammad, Qaritor en Jumadar en het incident waarbij Lal Mohammad overleed (CGVS, p. 18, 19). Lal Mohammad is inderdaad omgekomen bij een incident, maar dit toont geenszins aan dat u in het district Hesarak verbleef op dat moment. U kan immers via familie of vrienden die in het district wonen daarvan op de hoogte zijn gebracht. Bovendien is zulke informatie gemakkelijk in te studeren. Tevens werd u gevraagd of u Syeed Rahman kende, wat niet het geval was (CGVS, p. 20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt was Syeed Rahman de schaduwgouverneur in Hesarak district tot hij werd gearresteerd in mei 2015 (zie administratief dossier). Indien u werkelijk in Hesarak heeft verbleven, dan zou de naam van de talibanschaduwgouverneur op zijn minst bekend in de oren moeten klinken. Dit element trekt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst verder in twijfel.

Wat betreft incidenten in uw regio moet worden opgemerkt dat u niet goed op de hoogte van wat er zich afspeelde. Gevraagd naar incidenten in uw dorp, haalde u aan dat er een luchtaanval was in Qaritor waarbij ongeveer twintig mensen om het leven kwamen (CGVS, p. 20). Daarnaast verwijst u naar een operatie van het leger die ongeveer één maand duurde (CGVS, p. 20). Dat deze incidenten hebben plaatsgevonden wordt niet betwist, maar wijzen er wel op dat uw verklaringen een ingestudeerd karakter vertonen. U kan immers slechts gedeeltelijke informatie geven over een gecoördineerde aanval van de taliban op checkpoints in uw omgeving (CGVS, p. 20). U verklaarde te weten dat er een aantal kleine checkpoints in uw omgeving werden aangevallen op hetzelfde moment, wat overeenkomt met de informatie die het CGVS ter beschikking heeft (CGVS, p. 20). Gevraagd naar het resultaat van de aanval van de taliban, beweerde u dat de leden van de taliban ontsnapten toen er helikopters kwamen (CGVS, p. 20). Meer specifiek gepolst of het de taliban lukte om checkpoints in uw regio over te nemen, beweerde u het zich niet te herinneren. U zei dat ze vaak het districtscentrum en checkpoints aanvallen, maar dat u niet weet of ze er konden overnemen (CGVS, p. 20). Het CGVS beschikt echter over informatie waaruit blijkt dat de taliban er wel in slaagde om checkpoints over te nemen, inclusief de checkpost in Khanjar (zie administratief dossier). Gelet op uw beweerde herkomst uit het dorp Khanjar, kan minstens verwacht worden dat u hierover op de hoogte zou zijn en hier details over zou kunnen geven. Dat de taliban de controle over de checkpost in uw dorp zou overnemen, is van dermate belang,

dat het onmogelijk is dat u hier niets over zou vernomen hebben. Dit element zet bijgevolg de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw herkomst verder op de helling.

Vervolgens werd u gevraagd om te vertellen over een aanval op het districtscentrum, waarop u verklaarde dat u reeds verteld had over het grootste incident (CGVS, p. 20). Er werd dan gevraagd om een ander incident te vertellen. U antwoordde niet op de vraag en u zei dat kleine aanvallen vaak gebeurden (CGVS, p. 20). Nogmaals gevraagd om te vertellen over een aanval op het districtscentrum, herhaalde u uw eerdere verklaring (CGVS, p. 20). Op de vraag of u een voorbeeld kon geven van een kleiner incident, verklaarde u vaagweg dat het vaak gebeurde dat er tien of vijftien personen omkwamen en dat er gewonden zijn, soms van de autoriteiten en soms van de taliban (CGVS, p. 20). Ten slotte werd u gevraagd om een concreet voorbeeld te geven, waarop u moest toegeven dat u dat niet kon (CGVS, p. 20). U ontwijkt de vragen die u worden gesteld door eerdere verklaringen te herhalen of te antwoorden in algemeenheden. De lege bewering dat 'er altijd aanvallen zijn op het districtscentrum' kan u niet hard maken met concrete voorbeelden, waardoor er vragen rijzen over uw herkomst uit het district Hesarak. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat er geregeld aanvallen waren op het districtscentrum in de periode voor uw vertrek uit Afghanistan (zie administratief dossier).

Gepeild naar uw kennis over nog andere incidenten in uw regio, verklaarde u dat u het zich niet herinnert. U zei dat er veel incidenten met kinderen voordeden als ze speelden (CGVS, p. 21). U zei dat er soms mijnen en bommen waren, maar u laat na een concreet voorbeeld te geven (CGVS, p. 21). Uw verklaringen blijven te algemeen en oppervlakkig om het CGVS ervan te overtuigen dat u werkelijk tot vlak voor uw komst naar Europa in Hesarak verbleef.

Verder werd u nog gevraagd naar een ander voorbeeld van een luchtaanval in de regio, waarbij u verklaarde dat u enkel de luchtaanval kende waarover u reeds vertelde (CGVS, p. 21). Daarnaast verklaarde u geen informatie te hebben over andere talibancommandanten dan Lal Mohammad die werden gedood (CGVS, p. 21). Nochtans gebeurden er volgens de informatie waarover het CGVS beschikt nog andere luchtaanvallen in uw regio, onder andere op talibancommandanten, waarover u, indien u werkelijk in Hesarak verbleef, minstens zou moeten gehoord hebben, bijvoorbeeld op Mohammad of Mullah Anwar, en Mawlawi Abdullah (zie administratief dossier). Ten slotte verklaarde u niet te weten over specifieke incidenten waarbij burgers om het leven kwamen (CGVS, p. 21). U verklaarde louter dat tijdens bombardementen en talibanaanvallen soms doden vielen, maar kan opnieuw geen concrete informatie geven (CGVS, p. 21).

U kan het CGVS nauwelijks concrete informatie verschaffen over de veiligheidssituatie in uw regio Hesarak, terwijl er rapporten wijzen op de volatiele situatie in uw regio (zie administratief dossier). Er kan dan ook verwacht worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud meer zou kunnen vertellen over de veiligheidssituatie en hoe u die ervaarde. Dat u hierin niet slaagt, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw herkomst.

Dat u weet welke etnische groepen er leven in het district Hesarak (CGVS, p. 16), weet over het incident waarbij Lal Mohammad om het leven kwam (CGVS, p. 18), en de provinciegouverneur bij naam kan noemen (CGVS, p. 19) wijst er niet op dat werkelijk afkomstig bent uit dit district. Deze informatie is immers gemakkelijk op te zoeken. Gelet op uw povere kennis van uw regio, wijst dit eens te meer op het ingestudeerde karakter van deze verklaringen. Het incident waarbij de politiechef van Nangarhar om het leven kwam in het district Hesarak, toont niet noodzakelijk aan dat u uit dit district afkomstig bent (CGVS, p. 17-18). Gelet op zijn functie binnen de provincie is het mogelijk om op de hoogte te zijn van dit incident, ook al verbleef u buiten Hesarak district. Uw kennis over andere etnische groepen (CGVS, p. 16) toont hoogstens aan dat u de Afghaanse nationaliteit heeft, wat niet wordt betwist.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Hesarak gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Hesarak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 31 juli 2017 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen

op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. Uw overige documenten wijzen niets aan bovenstaande vaststellingen. U legde een brief van de Taliban neer met het oog op het ondersteunen van uw vluchtmotieven. Gelet op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Hesarak, kan er bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zich daar zouden hebben afgespeeld. Bovendien kan de brief niet aantonen dat u uit het district Hesarak afkomstig bent aangezien dergelijk stuk gemakkelijk door eenieder op uw vraag en instructie opgesteld zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er een bloeiende handel bestaat in dergelijke brieven, die worden opgesteld met het oog op een asielaanvraag in Europa (zie administratief dossier).

De enveloppe toont hoogstens aan dat u post heeft ontvangen uit Afghanistan, van iemand die beweert in Hesarak te wonen, wat niet wordt betwist. Het feit u post ontvangt van iemand die zegt in Hesarak te wonen, toont echter geenszins aan dat u zelf eveneens in dat district zou hebben gewoond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van verzoekende partij, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht mag worden dat zij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Zij dient alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals heden opgenomen in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van verzoekende partij dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker om internationale bescherming een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad bemerkt verder dat in de bestreden beslissing vooreerst verschillende vaststellingen worden gedaan die de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij ondermijnen. Meer bepaald wordt vastgesteld dat (i) zij bedrieglijke verklaringen aflegt over een kernelement van haar identiteit, namelijk haar leeftijd; (ii) zij bedrieglijke verklaringen aflegt over haar profiel als herder; (iii) zij incoherente verklaringen aflegt over de duur van haar reisweg; (iv) uit haar verklaringen blijkt dat zij reeds in het verleden autoriteiten (m.n. de Griekse) heeft misleid; (v) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de verblijfplaats van haar zus, waarmee zij tevens de indruk wekt dat zij geen zicht wil geven op haar familiaal netwerk; en (vi) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar oom langs moederszijde. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die deze vaststellingen in een ander daglicht stellen.

2.2.4.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissing dat zij bedrieglijke verklaringen aflegt over haar leeftijd, stelt verzoekende partij dat zij steeds te goeder trouw heeft verklaard dat zij geboren is in het jaar 2001, het geboortjaar dat haar familie steeds voor haar heeft opgegeven en dat vermeld staat op haar taskara. Verzoekende partij wijst op de mogelijkheid dat de datum op haar taskara niet haar exacte geboortedatum betreft, maar de datum waarop haar geboorte werd geregistreerd. Tevens duidt zij erop dat men in Afghanistan niet bezig is met leeftijden en dat dit kan verklaren waarom zij niet weet wanneer zij precies is geboren en hoe oud zij is.

2.2.4.2. De Raad bemerkt evenwel dat bovenstaand betoog van verzoekende partij niet kan overtuigen, gelet op de vaststelling dat uit het leeftijdsonderzoek is gebleken dat zij minstens 18 jaar en waarschijnlijk zelfs 20 jaar – maar liefst vier jaar ouder dan de leeftijd volgens haar eigen verklaringen en de door haar bijgebrachte taskara – oud is. Verzoekende partij biedt geenszins een afdoende uitleg voor dergelijke grote discrepantie tussen haar verklaarde leeftijd en de leeftijd die uit het leeftijdsonderzoek blijkt. Derhalve dient verwerende partij te worden bijgetreden in haar besluit dat verzoekende partij bedrieglijke verklaring aflegt over haar leeftijd, hetgeen haar algemene geloofwaardigheid aantast. Wat betreft nog de bijgebrachte taskara, is de Raad van oordeel dat verwerende partij diengaande terecht stelt dat hieraan geen bewijswaarde kan worden verleend en dit mede omwille van volgende redenen: *“Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Nog verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nooit een taskara te hebben gehad (zie verklaring DVZ, p. 9). Dat u wel een kopie neerlegt van een document dat u zegt nooit te hebben gehad, doet eens te meer afbreuk aan de bewijswaarde van het stuk dat u overmaakt.”* De verklaringen van verzoekende partij over haar leeftijd en haar taskara kunnen dan ook niet opwegen tegen voormelde resultaten van het leeftijdsonderzoek. Ook het neerleggen van de originele taskara ter terechtzitting doet gaan afbreuk aan de voormelde vaststellingen en motieven.

2.2.5.1. Aangaande de motivering dat zij bedrieglijke verklaringen aflegt over haar profiel als herder, onderstreept verzoekende partij dat zij nog zeer jong was toen zij thuis voor de schapen zorgde en dat zij bovendien ongeschoold is.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat het geenszins onredelijk is om van verzoekende partij, die beweert dat zij bijna al haar tijd doorbracht met het zorgen voor de schapen, te verwachten dat zij basisinformatie over deze schapen zoals hun ras en de duur van de dracht correct zou kunnen weergeven. Zij het hierbij onderstreept dat dit kennis betreft die niet alleen via scholing kan worden vergaard, waardoor haar bemerking dat zij ongeschoold is geen soelaas biedt voor haar onwetendheid desbetreffend. De verwijzing naar haar jeugdige leeftijd kan evenmin een verklaring bieden, gezien hierboven reeds is gebleken dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen over haar leeftijd. De Raad meent dan ook dat verwerende partij moet worden bijgetreden in haar motivering dat verzoekende partij bedrieglijke verklaringen aflegt over haar profiel als herder, hetgeen verder haar algemene geloofwaardigheid ondermijnt.

De Raad stelt in verband met het door verzoekende partij voorgehouden profiel bovendien nog een tegenstrijdigheid vast tussen enerzijds haar eigen verklaringen en anderzijds de door haar bijgebrachte taskara. Immers attesteert de taskara dat verzoekende partij op het moment van het opstellen van de taskara (3/2/1390 (Afghaanse kalender)) elf jaar oud was en student was, terwijl verzoekende partij verklaarde dat zij analfabeet is en nooit naar school is gegaan omdat zij voor de schapen moest zorgen (administratief dossier, stuk 13, verklaring DVZ, vraag 11; administratief dossier, stuk 6, notities CGVS, p. 7-8). Ook deze vaststelling doet afbreuk aan haar algemene geloofwaardigheid.

2.2.6.1. Inzake de vastgestelde incoherenties in haar verklaringen over de duur van haar reisweg, stelt verzoekende partij dat zij niet meer precies weet wanneer zij Afghanistan verlaten heeft en slechts weet dat zij ongeveer zes maanden onderweg is geweest naar België. Verzoekende partij bemerkt in dit verband dat *“we ondertussen ruim 1,5 jaar verder zijn, verzoeker zeer jong was op het moment van zijn vertrek, verzoeker geïsoleerd leefde, en verzoeker tenslotte nooit naar school ging”*.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat bovenstaande opmerkingen allerminst volstaan om de flagrante tegenstrijdigheden in haar opeenvolgende verklaringen over de duur van haar reisweg in een ander daglicht te stellen. De Raad duidt erop dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud in het kader van de Dublinprocedure verklaarde dat zij twee maanden onderweg was (administratief dossier, stuk 14, document Dublinprocedure, p. 3), zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat zij drie maanden onderweg was (verklaring DVZ, vraag 37), om dan vervolgens tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dan weer plots te stellen dat zij maar liefst zes maanden onderweg was (notities CGVS, p. 30). Waar zij thans in haar verzoekschrift stelt dat zij slechts weet dat zij ongeveer zes maanden onderweg is geweest naar België, wijst de Raad erop dat het louter verwijzen naar één van de tegenstrijdig bevonden versies de voormelde tegenstrijdigheden niet opheft. Verder bemerkt de Raad ook hier dat uit het voorgaande reeds is gebleken dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen over haar leeftijd (zie punt 2.2.4.2.), waardoor haar verwijzing naar haar jeugdige leeftijd evenmin deze tegenstrijdigheden kan verklaren. De Raad ziet verder ook niet in hoe deze tegenstrijdige verklaringen, gelet op haar opeenvolgende uitdrukkelijke verklaringen, verklaard kunnen worden door de loutere uitleg dat zij geïsoleerd leefde en nooit naar school ging.

2.2.7. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij heel haar leven in het dorp Khanjar gelegen in het district Hesarak in de provincie Nangarhar (Afghanistan) doorgebracht zou hebben en dit omdat (i) zij een povere geografische kennis heeft van de regio waar zij zegt te hebben verbleven; (ii) zij gebrekkige verklaringen aflegt over de bekende personen die uit haar regio komen en (iii) zij wat betreft incidenten in haar regio niet goed op de hoogte blijkt te zijn van wat er zich afspeelde en nauwelijks concrete informatie kon verschaffen over de veiligheidssituatie in haar regio Hesarak, en dit terwijl rapporten nochtans wijzen op de volatiele situatie in haar regio. Met haar loutere bemerking in haar verzoekschrift dat zij erg jong was toen zij Afghanistan verliet en dat zij een zeer geïsoleerd leven leidde, stelt zij voormelde vaststellingen geenszins in een ander daglicht. Zij herhaalt dat uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden leeftijd (zie punt 2.2.4.2.), waardoor zij dan ook niet kan steunen op het argument dat zij *“erg jong”* was toen zij Afghanistan verliet om haar gebrekkige kennis over de regio waar zij heel haar leven zou hebben verbleven te verklaren. Waar zij erop wijst dat zij een zeer geïsoleerd leven leidde, duidt de Raad op de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij hierover inconsistente verklaringen aflegde. Waar zij tijdens haar persoonlijk onderhoud immers beweerde dat zij de eerste keer haar dorp verliet toen zij naar België kwam (notities CGVS, p. 9), verklaarde zij eerder nog dat zij een keer naar het districtcentrum ging (notities CGVS, p. 6) en later gaf zij dan weer aan dat zij haar zus één keer per maand bezocht in Sehaw (notities CGVS, p. 9-10). Aangezien zij één keer per maand haar dorp verliet, kan er verwacht worden dat zij meer zou kunnen vertellen over de regio waar zij woonde. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift er nog op duidt dat zij ongeschoold is, bemerkt de Raad dat de kennis die in de bestreden beslissing van verzoekende partij wordt verwacht aangaande haar regio van herkomst – zijnde kennis omtrent de dorpen in de directe omgeving van haar eigen dorp, de ligging van het districtcentrum ten opzichte van haar eigen dorp, de provincies die aan het district Hesarak grenzen, de aanwezigheid van een kliniek in het dorp Sehaw (waar haar zus zou wonen), bekende personen uit haar regio en incidenten in haar regio – kennis betreft die niet alleen via scholing kan worden vergaard, doch wel kennis betreffende de nabije en directe persoonlijke leefomgeving van verzoekende partij. Wat betreft de incidenten in haar regio kan voorts worden verwacht dat deze de ronde deden in haar omgeving en dat verzoekende partij ervan op de hoogte zou zijn. De gebrekkige verklaringen van verzoekende partij dienaangaande ondergraven dan ook op manifeste wijze de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden herkomst uit het district Hesarak in de provincie Nangarhar.

2.2.8. De Raad duidt er ten slotte nog op dat, daar waar verzoekende partij meent dat bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming rekening moet worden gehouden met haar minderjarigheid en *“het hoger belang van het kind”*, hierboven reeds is gebleken dat verzoekende partij geenszins kan beschouwd worden als een minderjarige (zie punt 2.2.4.2.).

2.2.9. De Raad besluit dat uit het geheel van de door verzoekende partij afgelegde verklaringen en de door haar voorgelegde stukken duidelijk blijkt dat verzoekende partij niet voldaan heeft aan de op haar rustende plicht tot medewerking. Immers blijkt uit de vaststellingen van de bestreden beslissing, die verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* weerlegt, dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij heel haar leven in het dorp Khanjar gelegen in het district Hesarak in de provincie Nangarhar (Afghanistan) doorgebracht zou hebben. Zij laat dan ook moedwillig de asielinstanties geheel in het ongewisse over waar zij voor haar komst naar België werkelijk heeft verbleven en biedt geen correct zicht op haar werkelijke achtergrond en leefsituatie.

2.2.10. De Raad bemerkt verder dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat de werkelijke streek van herkomst van essentieel belang is voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming, aangezien het de streek van feitelijke herkomst is in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade onderzocht zal worden. In de bestreden beslissing wordt tevens de pertinente opmerking gemaakt dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland), waardoor de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst vormen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij haar beweerde herkomst in het dorp Khanjar gelegen in het district Hesarak in de provincie Nangarhar (Afghanistan) niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die zij er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor haar vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van verzoekende partij noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er verder op dat de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij in dezen niet ter discussie staat. Verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit het dorp Khanjar gelegen in het district Hesarak in de provincie Nangarhar (Afghanistan), noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partij kan, met betrekking tot de vraag of zij bij een terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, geenszins volstaan met een loutere verwijzing naar rapporten betreffende de algemene veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar (Afghanistan) (bijlagen 2-4 van het verzoekschrift), doch dient enig verband met haar persoon aannemelijk te maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoekende partij maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met haar persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over haar voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. De Raad besluit dat verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst en achtergrond van verzoekende partij voor haar komst naar België, over haar reële problemen en situatie en over de vraag of verzoekende partij al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekende partij zelf meent dat zulk risico in haar hoofd niet voorhanden is.

In hoofd van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Waar verzoekende partij ter terechtzitting nog de originele dreigbrief van de Taliban neerlegt, oordeelt de Raad dat dit origineel stuk niet de minste weerlegging biedt voor de navolgende desbetreffende motivering van verwerende partij:

“U legde een brief van de taliban neer met het oog op het ondersteunen van uw vluchtmotieven. Gelet op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Hesarak, kan er bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zich daar zouden hebben afgespeeld. Bovendien kan de brief niet aantonen dat u uit het district Hesarak afkomstig bent aangezien dergelijk stuk gemakkelijk door eenieder op uw vraag en instructie opgesteld zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er een bloeiende handel bestaat in dergelijke brieven, die worden opgesteld met het oog op een asielaanvraag in Europa (zie administratief dossier).”

Deze motivering blijft onverminderd overeind.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT